

focus

Deze aflevering van Focus wil ik jullie voorstellen aan een multifunctionele vliegerpilot en vliegerbouwer. De laatste twee jaar ben ik samen met hem in Europa naar verschillende festivals geweest en in het voorjaar naar China. Zijn insteek is geen gezeur, relax en lekker vliegeren. Zijn vakantie dit jaar; is drie weken Terschelling, drie weken vliegerfestival en iedereen is uitgenodigd. Een e-mail met wat vragen voor FOCUS wordt terug gestuurd met simpele ja en nee antwoorden, maar een biertje met zijn beste vriend Wally brengt uitkomst. Eindelijk zit onze focus-candidaat op zijn praatstoel...

Jan ten Wolde.

Jan bouwt al heel erg lang vliegers, echter tot 1982 waren dit Eddie's gemaakt van dakpanlaten. "De vlieger zo hoog mogelijk oplaten en dan met de vlieger naar huis lopen. De kunst was om alle lantarenpalen en televisiemasten, toen nog prominent aanwezig op de daken, te vermijden en heelhuids, inclusief vliegende vlieger thuis te komen. Tegenwoordig lukt dit niet meer, de spieren zijn wat afgezaakt"

Jan gaat langzaam aan beginnen met het bouwen van vliegers, hierbij start hij met het nabouwen van bestaande modellen zoals een Hawaiian, Speedwing, La Hembra en een El Macho. Samen met de actieve groep mensen in Groningen richtten ze "Windkracht Groningen" op. Ook kwam Jan in contact met Wally. "Toen is het nooit meer goed gekomen."

Een club geeft de vliegeraars de mogelijkheid een vuist te maken naar de gemeente, belangrijk voor Jan is dat ze alle voordelen van een club meepikken en de nadelen proberen te vermijden. "Geen vergaderingen en regels, teveel randdebielen, die in het clubgebeuren meedraaien. Vrije tijd en nog werken ook, nou daar heb je op een gegeven moment geen zin in."

Alleen vliegen met een stuntvlieger vond Jan niet genoeg uitdaging. Hij bouwde 12 Gizmo's (zie het boek Stuntvliegers) en startte het team "Line Up" Het idee was dat veel mensen konden

beginnen met teamvliegen om uiteindelijk met een harde kern over te blijven. De primeur was in Drachten met een 10 mans megateam in een wedstrijd. Het werd een ontzettende zoi, veel mensen schoten in de stress en sommigen konden niet vliegen met publiek. Jan relateert zoiets als: "We hadden veel plezier en daar gaat het om." In het begin werd er ook erg veel schade gevlogen, vooral veel lijnbreuken. Ook waren er veel wisselingen van teamleden, hierbij moest het team elke keer weer van voren af aan beginnen om het nieuwe teamlid vertrouwd te maken met alle ins and outs van het teamvliegen. Een ander klassiek "Line up"- verhaal is de North Sea wedstrijd te Scheveningen. Tijdens de wedstrijd, waar alle top teams van Europa aanwezig waren, gaf Jan het verkeerde bandje af aan de geluidsmen. Tot ieders verbazing startte het nummer Spetter spitter water van Alfred J. Kwak, "Line up" aarzelde niet en begon een improvisatie ballet op het nummer en ze hadden me toch een lol.

De belangrijkste factor om al jaren tezamen te blijven vliegen is de lol die ze hebben in het team vliegen. Tijdens grote wedstrijden is het moeilijk om als "Line up" mee te doen naast de professionele teams, die voor de winst gaan. Naast het stuntvliegen is Jan ook actief als vliegerbouwer, waarbij hij het een uitdaging vindt moeilijke problemen uit te denken en uiteindelijk ook te maken. "Klooiën en lekker bezig zijn, dingen uitvlooiën en uitproberen." Jan heeft een zolder vol met spullen die eenmaal zijn gebruikt en daarna nooit meer.

Jan heeft veel kennis opgedaan met de bouw en de praktijkervaring met de Cody's, misschien is hij wel dé Cody-kenner van Nederland. Zelf is hij er een stuk nuchterder onder; "Al dat lyrisch gedoe over Cody. Het is een inefficiënt en moeilijk te bouwen vlieger. Daarnaast wil iedereen alle verstevigen op de Cody hebben zoals de oude Cody's, allemaal heel erg moeilijk."

Vanuit de club werden er verschillende projecten gedaan met de clubleden. Zodoende werd er een Cody bouwproject opgezet. Met de tekeningen

van Nico van de Berg, "bij deze bedankt Nico" werden er met 12 man,

12 Cody's gebouwd. In het begin was iedereen nog niet zo vertrouwd met het bouwen van vliegers, maar na de bouw van een Cody mag je jezelf bijna een professioneel vliegerbouwer noemen.

Via Vlieger-Op werd het manliffing systeem overgenomen van het Holland Kite Team, na een crash op het festival in Sunderland werd het systeem niet meer gebruikt. Met de materiaal sponsoring van Vlieger-Op werd er 11 weken lang met 8 man, weekend na weekend gewerkt aan een nieuwe serie Cody's voor het manliffing systeem. Het systeem is inmiddels weer in gebruik en op het vlieger festival te Scheveningen in 1998 hebben ze succesvol verschillende mensen in het mandje naar boven gebracht. Het manliffen is een serieuze bezigheid en kan maar zelden plaatsvinden. Als eerste moet er voldoende ruimte zijn, de eilanden met de brede stranden, zijn het meest ideaal. Daarnaast is er een stabiele en harde wind voor nodig en ten derde een leeg luchtruim, geen andere vliegers in de buurt. Als de trein Cody's gaat duiken is er niets meer wat dat kan tegenhouden, je moet dan denken aan een trein van 5 Cody's van 2, 7 meter hoog en

